Ч. 13. Неділя 31 (18) січня 1909. Рік XIX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 в ц. к. Старостствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с

Вісти політичні.

Парляментарне положене. — Експозе п. президента міністрів бар. Бінерта. — Справи балканьскі.

Парляментарне положене представляє „Die Zeit" в такий спосіб: В суботу займе ся рада міністрів правительственним предложенєм в справі уживаня язиків в Чехах. Оба міністри-земляки Шрайнер і Жачек порозуміють ся з народними сторонництвами. Правительство хоче внести то предложенє в палаті дня 3 лютого, коли би однако котрий з міністрів земляків вимагав того, то реченець буде перенесений на день 5 лютого.

В парляментарних кругах надіють ся, що положенє виясните ся в найкоротшім часі і або вирине криза, або парлямент поверне до правильної роботи. Німецкі круги дожидають спокійно язикового предложеня. Зміст єго може спричинити опозицию Німців, але про відкиненє предложеня нема бесіди. Оногди появили ся в парляменті вісти о недалеких змінах в кабінеті і ті вісти не мають підстави, лише характеризують тяжке положенє.

Після донесеня „Korresp. Centrum" відбуло ся вчера уконституоване славяньского центрум, в котрого склад увійшли: полудново-славяньский союз, ческа народна католицка партия і москвофіли. До президиї вибрано Грубана, Івцевича і Шустерშіца. Славяньске центрум числить 58 членів.

Порозуміне між Німцями вільнодумними а сторонництвом християньско суспільним можна уважати довершеним фактом. Доказують то вчерашні голосованя над наглячими внесенями, де християньскі суспільники ішли разом з лібералами.

Як ми вчера коротко зазначили, виголосив передвчера в комісиї для анексиї Босни і Герцеґовини п. президент міністрів бар. Бінерт обширне експозе. Зміст тої промови такий: Бесідник сказав, що предложенє про анексию має подвійну ціль: змагати до позисканя законного затвердженя анексиї і запевненя одноцільности правліня і адміністрациї в Босні і Герцеґовині.

Що-до першої квестиї, то конче треба трактувати її законодатно, головно задля постанов ординациї про наслідство Вправді після парляментарної санкциї конечне є лише затвердженє анексиї; натомість після угорского закона конечне є співділанє законодавства при кождім розширеню союза на нові краї, а головно тоді, коли ті краї не мають бути прилучені ані до Австриї ані до Угорщини

Премієр пригадує закон з 22 лютого 1880 р., після котрого всякі розпорядженя що-до правнодержавного відношеня Босни і Герцеґовини вимагають згідної ухвали законодатних тіл обох частий монархії

Що-до запевненя одноцільности правліня і адміністрациї Босни і Герцеґовини і відповідних успішних розпоряджень, то ходить тут, як звістно, лише о те, щоби зазначити на зверх формальну, законну і тревалу приналежність прилучених провінций до монархії. Боснною і Герцеґовиною буде правити як складовою частию монархії спільний монарх, а при співучасти обох правительств також і спільне міністерство.

В наслідок ствердженя дальшої правосильности закона 1880 р. всяка грядуча зміна правнотериторияльного відношеня Босни в обсязі союза, основаного на праґматичній санкциї, може зайти тілько при співучасти австрийского законодавства. В тім є як-раз леґальне признанє повного спільного рішаня австрийских країв, бо через те стверджує ся ясно, що прилучені краї не творять части угорскої державної території і не можуть творити без призволу австрийскої леґіслятиви.

---

2)

Ясновидінє
і що з тим вяже ся.

Написав К. Вербин.

(Дальше).

Попереду навели ми два, що так скажемо, типові приміри ясновидіня: в хоробливім стані, у людий нервово хорих і в сні, у людий званих з давен давна „сновидами". В слідуючім наводимо ще два характеристичні приміри, про котрі розповідає зовсім віродостойний чоловік, природослідник, котрий вже від молодих літ звертав увагу не лиш на то, що видів довкола себе, але й на внутрішні прояви в собі самім, о скілько се було в єго силі.

Було то — каже він — з весною 1874 р. Я був тоді на студиях університетских у Львові, де познакомив ся через одного з моїх товаришів з паньством Б., що проживали в Хлопах коло Комарна. На їх запрошенє обіцяв я їх до них приїхати. В Щирци на двірци ждали вже на мене коні, що мали мене завести на місце призначеня. Коли я станув на місци і п. Б. по першім повитаню завів мене до одної із своїх комнат, мені стало так якось дивно, що я сам не знав, що такого зі мною діє ся. Комната була мені так знакома, як би я в ній не знати як довго вже мешкав: комната простора, два вікна до заходу, три до полудня, великий гранчастий стіл по середині, під правою стіною застелене ліжко, напроти західних вікон в правім куті велика старосьвітска піч, не далеко від неї на ліво двері, котрими входило ся із сіний. Я не міг собі дати ради, так мене мучила гадка: що се такого, що тота комната так мені знакома Розмова з паном і панею дому вибила мені на якийсь час ту гадку. Але коли по вечери зайшов до тої самої комнати на ніч, пригадало ся мені знову, що се якась стара знакома і я став знов думати над тим, звідки я її знаю.

Та й додумав ся наконець: чим більше я розглядав ся по комнаті, тим більше пригадував ся мені милий сон, який мені був приснив ся може три або чотири неділі тому назад. Часу я вже не міг собі нагадати. Я вже лежав в постели і загасив був сьвітло, коли перед моїми очима станула ся сама комната як в сні. Я пригадав собі дальше, що в сні я вийшов був з тої комнати, але як і куди, того вже не міг собі нагадати. То лиш мені нагадало ся, що я в сні ішов ніби через якийсь город як раз попри західну стіну від тої комати, що ся часть будинку була в споді трохи висше підмурована і що я сходив туди ніби до якоїсь ріки, а дійшовши до берега, побачив у воді якісь сходи. Оттак наразі станув мені перед очима цілий давний сон і аж тепер стало мені ясно, длячого мені ся комната в першій хвили видала ся так знакома. Я заснув з тою постановою рано переконати ся, чи справді се так, як я в сні видів.

І дійстно, сон був як би на яві: задля спадистого ґрунту будинок із сеї сторони був висше підмурований. Через досить запустілий город сходило ся стежкою, обсадженою поручками в долину, аж до берега річки зарослого бурянами і верболозами і тут були дійстно деревляні східці, пущені на дно ріки, щоби по них підчас купелі можна було вигідно сходити у воду. Ціле то місце, комната і ріг будинку, в котрім она містила ся, ріка і східці так були мені вірно приснили ся вже на кілька неділь наперед, що я тоді постановив собі записувати докладно всі свої сни. Та на жаль на постанові скінчило ся. Я спав звичайно так здоровим сном, що мені лиш дуже рідко коли щось приснило ся, а і те, що приснило ся, так було пусте і дурне, що я уважав за непотрібне то записувати. Уважаючи однак на свої сни, зробив я спостереженє, що один і той сам повтаряє ся иноді раз або й два рази зовсім так докладно як снив ся першим разом.

В повисшім сні замітне то було, що мені приснила ся лиш сама комната, часть будинку від сторони города стежка і ріка. Сам будинок, вхід до него і дальший розклад позістали невидимі а бодай не лишились мені в памяти. Найкрасше і найвиразнійше нагадав ся мені мій сон в кілька днів опісля, коли я з полудня, в погідний день, придивив ся тій части, що мені снила ся, коли сонце осьвітило її вид полудневого заходу. Мені здавало ся тоді, що то не на яві а таки справедший сон. Чи то було ясновидінє в сні?

В двайцять три роки опісля — розповідає той сам дальше, — мав я другий вельми характеристичний сон, котрий пояснив мені, що

Про управильнене правно-державного становища Боснї і Герцеґовини замічає премієр, що правительство бажає, аби ті краї обняв цїсар Австриї і король Угорщини, та, що берлиньский трактат, який є в обох частях монархії інартикулованим законом, творить спільне управнене Австриї до обох провінций.

Відтак заявив бар. Бінерт, що основні конституцийні свободи як охорона майна, особи і т. д., будуть вновні запоручені. Предложеня про соймовий статут, виборчу ординацию і реґулямін сойму мають на меті увзглядняти реальні відносини анектованих країв. Виборче право буде загальне і пряме, виконуване куриями. До круга ділання сойму будуть належати всї справи, що відносять ся до обох частий держави, будуть рішати і дальше істнуючі угодові закони та закон з 20 грудня 1879 і з 22 лютого 1880 р.

Перейшовши до австро турецкої угоди заявив президент мінїстрів, що крім уступок, які признано Портї від початку, особливо від опорожненя новобазарского санджаку, поручено амбасадорови в Царгородї оферувати великому везирови квоту 2 і пів міл. фунтів турецких яко рекомпензату за державні добра в Боснї і Герцеґовинї. На основі тої та инших концесий пороблених Туреччинї прийшло до принципіяльного порозуміня між монархією та Туреччиною, та єсть надія, що протокол, підготовлюваний обома державами, буде вже незабаром остаточно зредаґований. Протокол предложить ся до конституцийного полагодженя обох тїл законодатних, а по его ратіфікациї наступить виплата відшкодованя. Премієр не сумніває ся, що турецке правительство поробить енерґічні заходи, щоб закінчити бойкот товарів і кораблів австро-угорских.

На внесене предсїдателя Ебенгоха порішено дальшу дискусию відложити до часу, як появить ся друковане exposе бар. Бінерта.

В турецко-болгарскім спорі наступило деяке поліпшене. Туреччина відкликала часть своїх войск із над границї болгарскої і годить ся на зменшене жаданого від Болгариї відшкодованя. Іменно доносять з Берлина до „Köln. Ztg.“, що сими днями рівночасно з росийською нотою розіслала до держав ноту також і Туреччина. В тій нотї Туреччина перечить, немов би мала намір нападати на Болгарию та заявляє, що з огляду на фінансове положене Болгариї обнижує своє первістне жадане 150 міліонів на 100 міліонів. Можна надіяти ся, що внаслїдок того прийде до порозуміня. — З Софії знов доносять, що болгарске правительство годить ся на заплачене 100 міліонів франків відшкодованя. Висші жаданя мусїло би відкинути, тим більше що фінансове положене Болгариї позваляє на затягнене позички що найбільше в висотї 115 міліонів франків. Дальше доносять в Софії, що турецкий комісар заявив передвчера болгарскому правительству, що Туреччина готова розпочати на ново переговори в справі відшкодованя.

Новинки.

Львів, дня 30-го сїчня 1909

— Іменованя і перенесеня. Мінїстерство торговлї іменувало практикантів почтових: Іґнатия Роґовского, Кар. Бохеньского, Лавра Свободу, Анд. Лядуха і Меч. Іґля у Львові, а офіциянтів почтових і укінчених учеників шкіл середних Ашера Рубіша і Макс. Витковского у Львові, Мавр. Метаномского в Дрогобичи і Лейбу Фактора в Коломиї асистентами почтовими а Дирекция почт і телєґрафів полишила всїх на їх місцях службових. — Мінїстерство торговлї надало посади контрольорів почтових старшим офіциялам почтовим: Володим. Львови із Стрия у Львові; Брон. Бржузї у Львові; Волод. Небеському в Перемишли, Йос. Бремерови у Львові, Ад. Розенбушови зі Львова в Самборі і Як. Бардахови в Тернополи. — Дирекция почт і телеґрафів перенесла контрольора почтового Ад. Розенбуша із Самбора до Львова.

— Клясифікация питомцїв Інституту св. Николая дала слїдуючий результат: На 23 учеників одержало 5 поступ дуже добрий, 14 добрий, 1 достаточний, а 3 недостаточний. З поведеня дістало 12 учеників дуже добру ноту, а прочі добру. При тім подає ся до відома інтересованих, що в институциї ще є місце на 10 питомцїв. Зголошувати ся треба до заряду институту на адресу П. В. Гарасимчука проф. ґімн. ул. Театиньска ч. 19.

— Подає ся до відома, що філїя бурси Тов. педаґоґічного лишає ся дальше на стало в дотеперішнім льокали при улици Вірменьскій ч. 2. З другим шкільним півроком може там знайти приміщене еще 40 питомцїв. О принятє треба зголошувати ся в зарядї бурси улиця Вірменьска ч. 2. II поверх.

— Іспити кваліфікацийні на учителїв шкіл народних перед львівскою комісиєю іспитовою в реченци веснянім розпічнуть ся дня 22 лютого. Поданя треба вносити найдальше до дня 15 лютого під адресою комісиї при ул. Скарбківскій ч. 45.

— Сьвятотатство в костелї Домінїканів. Оногдашної ночи вломив ся до костела ОО. Домінїканів у Львові невислїджений доси злодій добувшись з балькона на хор в той спосіб, що вибив шиби у вікнї. Слуга церковний, коли отворивши церков увійшов до закристиї побачив порозбивані шуфляди пульпіту, в котрім звичайно переховувано гроші, дав знати сьвященикам. Показало ся, що злодій не знайшовши в місци, де звичайно переховувано гроші, більше нічого як лиш 5 сотиків, розбив шуфляду пульпіту де переховувано церковні вота. Було там около сто штук срібних вотів в видї серця, ніг і рук, а крім того кільканайцять перстенів і кілька золотих бразлеток вартости около 1500 К. Злодій все то забрав. Відтак витягнув він срібну, поволочену чашу зі сьвятими Дарами, висипав їх на однім з бічних вівтарів, а чашу забрав. Чаша тота а радше пушка на сьв. Дари в видї чаші, хоч була грубо поволочена, не представляла великої вартости, але була цїнною памяткою для монастиря, бо то був дарунок від перемиского епіскопа бл. п. Луки Солеского. Злодій, видко, був добре обзнакомлений з відносинами костела, бо розбивав лиш ті шуфляди, де ховано вартістні предмети. Він пробовав розбити ще й одну скарбонку, в котрій було около 200 К, але то ему не удало ся. Шкода, якої злодій наробив виносить звиш 2000 К.

— Великі вечерницї з танцями устроює дня 11 лютого с. р. „Академічна Громада“ у Львові в сали „Народного Дому“. Вступ на салю за запрошенями 5 К, карта родинна 4 особи 18 К, ґалерия 2 К, білєт академічний 1 К. Стрій для панів і панів вечерковий. Музика войскова. Початок о 9 год.

— Дрібні вісти. На понедїлкове представлене в міскім театрі випродані вже всї білєти вступу; для провінциональних гостий зарезервовано на замовлене 200 місц в партері. — В Полтавщинї

як скажу, наглядно, звідки може у людий навіть і не у зовсім необразованих брати ся повірка, що померші являють ся своїм близьким своякам і ведуть з ними розмову.

Я був вже женатий, батько дїтем, і мав стареньку матїр при собі, котра через чотири роки нездужала і в страшних муках закінчила житє. Не забуду нїколи тої хвилї, коли покійниця віддавала духа Богу: умирала в глубокій вірі зовсїм притомно і вже мутними очима звернула ся в послїдній хвили до сьвятих образів висячих над єї постелию; підвела очи до сьв. Отця Николая на стїнї напротив неї, звернула ся відтак до розпятого на хрестї Ісуса, вітхнула і замкнула очи на віки.

Відбув ся похорон і живі зачали о живім думати. По винесеню тїла лишив ся нелад в хатї; треба було робити порядки а то ще й одна дитина тяжко занедужала. Я мусїв сидїти по ночах і працювати а заразом і виручати жінку та доглядати недужу дитину. Під ту пору я курив страшенно богато. В тиждень по похоронї сидїв я як звичайно до пізна в ночи, писав і курив безнастанно. Дитину ще за дня переніс я був для більшої вигоди на свою постіль а що она вечером там заснула, то вже й спала цїлу ніч.

Була може вже друга година, коли я утомлений задумав положити ся спати. Я постановив був положити ся коло дитини, щоби на случай потреби зараз їй що помочи. Але дитина висунула ся більше до краю, так, що для мене дуже мало лишило ся місця і не розбираючись зовсїм, положив ся горілиць на краю постелї. В головах на нічній шафцї горіла лямпа. Не минуло богато часу, коли я зачав дрімати. Нараз виджу, як моя небіжка матїр виходить з другої комнати, убрана зовсїм по домашному, як то колись бувало, щось порає ся і порядкує, щось говорить а відтак і підходить до мене. В тій хвили менї стало лячно. Я нїби чую по собі, що ще не сплю, бо маю повну сьвідомість того, де я, і що коло мене сьвітить ся лямпа а рівночасно і стараю ся сам себе переконувати, що то не поява, що то лиш сонний привид, що менї небіжка матїр лиш в снї привиділа ся, бо прецї мерцї не можуть з тамтого сьвіта вертати. Тимчасом матїр підходить до мене і просить, щоби за єї душу відмовити акафист до сьв. Николая. В тій хвили я відчуваю ще більше, що не сплю, але й ще більше стараю ся вмовити в себе, що то не дїйстна поява лиш сонний привид, силую ся схопити ся з постелї, бо відчуваю, що лежу на самім краю і що мене кости болять, а не можу встати; хочу промовити і переконати себе самого, що я обудив ся і що я видїв, то лиш сон. Так борю ся коротеньку хвилинку сам з собою, аж наконець матїр і цїла тота сцена, серед котрої она появила ся, щезла а я вітхнувши тяжко, якось нїби так, як колиб зі страху хотїв крикнути, пробудив ся. В тій хвили вчув я таке враженє, як колиб менї голова була зверха задеревіла, а тепер, коли я пробудив ся, зачала нїби знов вертати до давного стану.

Сила того сонного привиду була так велика і так ориґінальна, що на кождого иншого мусїло би то було зробити таке враженє, що він видів дїйстно помершу, котра вернула з тамтого сьвіта.

Заким приступимо до поясненя тих і тим подібних з'явищ, просимо ще послухати слїдуючого оповіданя, знаменитого анґлійського і природослідника і писателя Ильн Ґранта (Allen Grant):

Ясновида.

Пишні апартаменти в палатї ґрафинї Джузтерінї у Фльоренциї заповнила громада дібраних гостий. Принятє було просто чудесне, орхідеї невиданої краси.

— Як то добре, що ми прийшли — сказала моя жінка — що за пишні тоалєти, така пишнота як хиба в казцї!

Цїла тота маса людий, що проходжувала ся по сьвітлицях, мала безперечно щось інтересного в собі. Американьский елємент був найчисленнійше заступлений; останок складав ся з громадки Італіянцїв і кількох представителїв космополітичної Европи. Ґрафиня була донькою калїфорнійского короля зелїзниць; она, щоби придбати собі якийсь титул, віддала ся була свого часу за ґрафа Джустерінї із старого шляхотского роду фльорентиньского а коли той по трох роках подружа помер, вибрала она собі за свій постійний осїдок замок его предків, котрий великим коштом велїла відновити.

Під ту пору т. зв. висші круги у Фльоренциї нїчим так не інтересували ся і не займали ся як окультизмом [1]).

(Дальше буде).

[1]) Окультизм (від латиньского слова „Occultus“ — укритий, тайний) означає загалом всї такі загадочні прояви, як ясновидїнє, ґіпнотизм, телепатия (відчуванє чогось на віддаль) і т. п. і шукає їх причин в самім чоловіцї, підчас коли спірітизм бере до помочи духів з тамтого сьвіта.

настали такі морози, що шиби у вікнах тріскають. Ціна дерева на топливо і вугля пішла дуже в гору. — Київска „Просьвіта" дістала дозвіл на виставлене в Києві драми Лесї Українки „Блакітна Троянда". Половина доходу призначена на памятник Шевченка а половина для Київскої „Просьвіти".

— **Репертуар руского театру в Перемишли.** Саля „Народного Дому". Початок 7 $^1/_2$ вечером.

В недїлю 31 с. м. „Сватане на Гончарівцї", народна оперетка в 3 діях Гр. Квітки-Основяненка.

— **Просьвітно - економічний конґрес у Львові** буде відбувати ся в такім порядку: В понедїлок рано о 10 под. сьвяточне отворене конґресу і перше пленарне засїдане в сали „Сокола" в „Днїстрі", ул. Руска ч. 20. О годинї 3 по полудни секцийні засїданя в комнатах академічної ґімназії в „Народнім Домі". Вечером сьвяточна вистава в міскім театрі. Ві второк секцийні засїданя від 9 рано і замкнене конґресу 4·30 по полудни в тих-же комнатах „Народного Дому". В недїлю урядувати-ме секретарят конґресу від 9 до 1 і від 4 до 7 по полудни. Конґресові карти вступу уповажняти муть членів конґресу враз з їх родинами до участи в комерсї в понедїлок 1 лютого в льокали „Народної Гостинницї". З нагоди просьвітно-економічного конґресу відбудеть ся кромі знаного вже з проґрами сьвята в міскім театрі: 1) В навечірє конгресу вистава театру „Сокола" під заголовком „Арсен Яворенко" (На народній роботі) Б. Грінченка, штука в пятьох діях в сали „Сокола", в недїлю о год. 6 вечером. 2) З огляду на се, що не стало вже для участників місць в міскім театрі, відбудеть ся рівночасно сьвяточна вистава в салї „Яд Харузім" ул. Бернштайна з слїдуючим порядком: 1) Промова дра Ів. Брика, відпоручника головного виділу тов. „Просьвіти". 2) Вистава театру „Сокола" „Степовий Гість" з часів Хмельниччини, драми Б. Грінченка в 5 діях. 3) Живий образ апотеоза „Просьвіти". Початок точно о 6-ій. Замовленя на білєти приймає канцелярия „Просьвіти". Карти вступу для участників конґресу видає секретарият щоденно від 9 до 1 і від 4 до 7 по полудни в льокалю тов. „Просьвіти".

Всячина

для науки і забави.

— **Десять ґіґієнічних правил ґр. Толстого.** Славний російский писатель і мислитель оголосив у французкій ґазеті „Gaulois" слїдуючі 10 правил ґіґієнічних: 1) Треба мати завсїгди сьвіжий воздух в день і в ночи; — 2) що дня уживати руху на сьвіжім воздусї; — 3) не бути перебірчивим в їдженю, пити і їсти мірно, молоко замісь алькоголю; — 4) треба мити ся в дуже студеній водї, щоби бути твердим на всяку перестуду, а що понедїлка (здає ся, можна би так само що суботи) купати ся в теплій водї; — 5) носити легке і широке одїнє; — 6) мешкати в сухій, просторій і сонїшній хатї; — 6) найбезвглядніиша чистота, яко средство против пошестий; — 8) правильна і інтензивна праця, дбалість о приятелів яко средство против недуг духа і тїла; — 9) уникане крикливих розривок по працї, у вільнім часї перебувати в родинї, в ночи спати; — 10) дбати о себе, працювати і добре творити. — На жаль, всї, що установляють правила ґіґієни, забувають на слїдуючі три основні правила, без котрих всяка ґіґієна не придасть ся до нічого. Длятого наводимо ті три правила; они дуже короткі і звучать: 1) Треба мати що з'їсти; — 2) треба мати в що убрати ся; — 3) треба мати де виспати ся. Хто не подбає насамперед о ті три правила, тому не поможе нї сьвіжий воздух, нї широке одїнє та студена і тепла вода.

— **Японьскі делїкатеси.** Се звістно загально, що народи всхідної Азиї то великі „ласуни". Хінцї (чи й богатші, то инше питане) їдять н. пр. такі ласощі як печені пси, плавки з кита, усеницї та й мабуть також тоті черваки, що по дощи вилазять. Але й Японцї негірші ласуни, як о тім розповідає проф. О. Лєв. В провінциї Швінано, положеній в глубині краю, де брак мяса і сьвіжих риб, їдять Японцї удка з жаб а також годяни і ящірки. Біднїйші японьскі селяни уважають за великий присмак малу саранчу, звану в Японії „інаґо"; перед їдженем обривають тим звірятам голову і ніжки. В ріжних сторонах Японії уважають за великий присмак рід чміля, званого „пцубачі", котрий жие в норах в землі. Того чміля і єго личинку приправляють з сосом „шою" і цукром наповняють ним бляшанки, котрі добре залютовують і продають за великі делїкатеси. Щоби тото звірятко зловити, насипують в нору трохи пороху і підпалюють а відтак викопують, збирають в коші і парять кипятком.

Японьска кухня уживає шість родів морского жабориня а два роди жабориня, що знаходить ся в солодкій водї. Одно із сих послїдних виловлюють на острові Кіюшію, розстелюють на камінних плитах і сушать на сонци. Два лїтри сьвіжого жаборння дає лист великий на яких дві квадратові стопи. Пять таких листів важить майже 90 ґрамів і коштує 2·50 єнів (около 6 кор. 30 с.). Як видимо, єсть то навіть досить дорогий присмак. В зовсїм сухім станї має то жабориие около 25 проц. білка, але впрочім не має ніякого смаку анї запаху. — Звістно, що цьвіт вишень і хризантеми (золотоцьвіт) грає в японьскій поезиї велику ролю; они мають значінє також і для японьскої кухнї; цьвіту вишень уживають замісь чаю а цьвіт хризантемів служить за салату до риб. Гони з падиволося або сосонки їдять в Японії так як у нас шпараґи.

— **Бухти помиреня.** Тамтої пятницї по дуже бурливій дебатї в палатї послів, приступив один з клерикальних послів в кульоарах до одного із своїх противників, завзятого Нїмця і наставивши єму величезний бухт, сказав сьміючись: „Бухт помиреня". Нїмець приймив бухт з подякою, скоштував і повідомив о тім других своїх товаришів. Всї поспішили відтак на „бухти помиреня" до ческого посла і в спокою та згодї з'їли яких десять до дванайцять таких бухтів моравского домашного виробу. Той посол, що приймав своїх противників „бухтами помиреня", то був сьвященик з Моравии, котрому єго виборцї з вдячности за оборону їх інтересів, прислали цїлий кіш таких бухтів, а він в льокали клюбовім приймав ними всїляких гостий з парляменту. Кажуть, що ті бухти помиреня заїдали навіть члени кабінету, а вже найбільше всїлякі кандидати на міністрів, в надії, що „бухти помиреня" поможуть їм дійти до пожаданої цїли.

Телеґрами.

Відень 30 січня. Є. В. Цїсар ходив нинї до каплиці ОО. Капуцинів, де помолив ся на домовинї бл. п. Архікн. Рудольфа яко в день єго смерти.

Відень 30 січня. До міністерства справ заграничних наспіли вчера 3 ноти в справі відносин болгарско - турецких: одна від російского правительства, друга від турецкого, а третя від болгарского.

Будапешт 30 січня. В угорскій палатї послів пос. Бозокій поставив інтерпеляцию з причини бесїди австрийского президента міністрів в комисиї австрийского парляменту в справі анексиї.

Константинополь 30 січня. Вчера забито архімандрита російскої церкви на горі Оливній. — „Ікдам" доносить, що Болгария в слїдуючім тижни пришле своїх делеґатів до переговорів.

Константинополь 30 січня. До смирненьского вілєту вислано 3 батальони войска в цїли винищеня розбишаків; 15 з них зловлено. Коло Смирни прийшло до формальної борби жандармів з Греками, при чім погибло 4 Греків а многих поранено.

Цевта 30 січня. Внаслідок усуненя ся гори село Романа зовсїм засипане. Згинуло або єсть поранених 100 людий.

Париж 30 січня. „Figaro" доносить, що цїсар Вільгельм велїв зложити вінець на домовинї славного французкого артиста Коклєна.

Париж 30 січня. „Matin" доносить, що міністер маринарки внесе до парляменту предложене в справі будови 6 нових панцирників коштом 330 міліонів франків.

Господарство, промисл і торговля.

Ціна збіжа у Львові.

дня 29 січня:

Ціна в коронах за 50 кільо у Львові

Пшениця . .	11·20	до	11·50
Жито . .	9·70	до	10·—
Овес . .	7·70	до	8·—
Ячмінь пашний .	7·30	до	7·60
Ячмінь броварний .	7·60	до	9·—
Ріпак . .	—·—	до	—·—
Льнянка . .	—·—	до	—·—
Горох до вареня	9·—	до	12·—
Вика . .	7·50	до	8.—
Бобик . .	7·50	до	7·60
Гречка . .	—·—	до	—·—
Кукурудза нова .	—·—	до	—·—
Хміль за 56 кільо	—·—	до	—·—
Конюшина червона .	65·—	до	75·—
Конюшина біла .	40·—	до	55·—
Конюшина шведска .	70·—	до	80·—
Тимотка . .	25·—	до	30·—

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1 мая 1908 — після часу середно-європейского.

ПРИМІТКА. Грубі числа означають поспішні поїзди; нічні поїзди означені звіздков (*). Нічна пора числить ся від 6 год. вечером до 5 год. 59 мін. рано.

Приходять до Львова:

З Кракова: **8·40**, **2·30**, **8·55**, **1·30**, **5·50***, 7·25, 9·50, 5·45, 9·50*.
„ Ряшева: 1·10.
„ Підволочиск (голов. дворець): 7·20, 12·00, **2·15**, 5·40, 10·30*.
„ Підволочиск (на Підзамче): 7·01, 11·40, **2·00**, 5·15, 10·12*.
„ Черновець: **12·20**, **6·40***, 8·07, **2·05**, 5·57, 9·30*.
„ Коломиї, Жидачева, Потутор: 10·20.
„ Станиславова: 5·40*, 10·05*.
„ Рави і Сокаля: 7·10, 12·40.
„ Яворова: 8·26, 5·00.
„ Самбора: 8·00, 10·30, 2·00, 9·10*.
„ Лавочного, Калуша, Борислава: 7·20, 11·45, 11·00*.
„ Стрия, Тухлї (від $^{15}/_{6}$ до $^{30}/_{9}$): 3·50.
„ Белзця: 4·50.

Відходять зі Львова:

До Кракова: **7·00***, **12·45***, 3·50, **8·25**, 8·40, **2·45**, 6·12*, 7·35*, 11·15*.
„ Ряшева: 3·30.
„ Підволочиск (головний дворець): 6·20, 10·40, **2·16**, 7·45*, 11·10*.
„ Підволочиск (з Підзамча): 6·35, 11·03, **2·31**, 8·08*, 11·32*.
„ Черновець: **2·50***, 6·10, **9·10**, 9·35, **2·33**, 10·38*.
„ Стрия, Дрогобича, Борислава: 11·25*.
„ Рави, Сокаля: 6·14, 7·10*.
„ Яворова: 6·58, 6·30*.
„ Самбора: 6·00, 9·05, 4·00, 10·45*.
„ Коломиї і Жидачева: 6·03*.
„ Перемишля, Хирова: 4·00.
„ Лавочного, Калуша, Дрогобича: 7·30, 2·25, 6·42*.
„ Бельця: 11·05.
„ Станиславова-Ворохти (від $^{1}/_{7}$ до $^{25}/_{7}$): 6·40.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

ОГОЛОШЕНЯ.

ПОШУКУЄМО НАРЕЧЕНИХ

котрі мають намір купити собі виправу.

Купите найдешевше всілякі товари на домові потреби в ткальни

Братів КЕЙЦАР

„Добрушка“ ч. 9131 (Чехи).

Прошу переконати ся, замавляючи вже тепер по знижених цінах:

6 штук простирал Ia 150/200 цм. величини К 15 оплатно.
6 штук простирал Ia 150/200 цм. величини К 16 опл.
1 шт. простирала з ірляндскої веби Ia 20 м. К 11 опл.
1 тузин батистових хусточок до носа К 3 опл.
30 м. найліпших решток без віяких хиб 3—8 мет. довг. К 24 опл.
Взірців решток не висилає ся.

Взірці з всяких полотняних і бавовняних товарів даром і оплатно.

Через ц. к. Намістництво затверджене.

Памятайте!

Перед виїздом до Америки, Канади, Бразилії і Арґентини як через Гамбурґ, Брему, Ротердам так і через Антверпію.

Жадайте поученя і поясненя від Товариства опіки над еміґрантами

Провидініє в Осьвєнцімі.

До листу треба долучити марку за 10 сот.

Адресуйте: Філія Товариства опіки над еміґрантами „Провидініє“ в Осьвєнцімі.

БІЛЕТИ ЇЗДИ

на всі зелізниці

краєві і заграничні

продає

Аґенция зелізниць держ. Ст. Соколовского,

Львів, Пасаж Гавсмана ч. 9.

Шкіряні вироби з російскої шкіри!

Пара чобіт в російскої шкіри засуваних т. зв. „Штаперів“ що вистануть до ношеня по 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 22 і 24 корон.

Другий же рід таких же чобіт із російскої шкіри, мягких, особливо придатних до ношеня для женщин і дівчат, котрі вистарчать до ношеня по 10, 11 і 12 К, для школярів 7, 8, 9 і 10 К.

Третий же рід чобіт, з найлучшого юхту жовтого, для мужчин, парібків по 14 і 16 К, для школярів чоботи з того жовтого юхту по 6 і 7 К.

Четвертий же рід чобіт зимових з верха шкіра, а в середині овече сукно, для мужчин по 14, 15 і 16 К.

Браття селяни і міщани! Не дайте ся ошукувати по ярмарках і торгах, не купуйте тандети у жидів, памятайте на пословицю: Дешево мясо пси їдать! Жиди до тих ярмаркових чобіт дають папір на бренголі і як в них підете в болото, то прийдете домів босо. Замовляючий повинен прислати 4 К задатку і міру з ноги, скілько центиметрів довга а скілько груба. Без задатку не висилаєсь нікому.

Стефан Копач

Струтин, п. Долина ад Стрий.

Найдешевше можна купити лише

в Авкцийній Гали

ул. Сикстуска 32

меблї, образи, дивани, сальонову обставу, золото, біжутериї, старинности і все можливе до домового уладженя.

Порозуміне з провінциєю писемно.

Вступ вільний цїлий день.

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).